

ILKKA KANTOLA,chefredaktör
ordförande för
Pensionstagarnas centralförbund

Ta tag i en bok

Jag blev pensionär och änklings under samma år. Plötsligt fanns det mycket utrymme i mitt liv. I början kände jag mig som en fisk på torra land. Varthän nu, och varför, frågade jag mig själv. Det första barnbarnet som föddes ungefär samtidigt såg till att framtidsutsikterna ändå verkade intressanta. Jag behövs, inte längre som make eller arbetstagare men som morförälder. Eftersom jag behövs är det skäl att värna om den egna hälsan och funktionsförmågan.

Jag började regelbundet besöka simhallen. Jag promenerade längs med Aura å i Åbo. Jag lärde mig att laga hälsosamma måltider till mig själv. Jag märkte att deltagandet i organisationsarbetet blev allt mer givande, då jag en gång nu hade rum för det både i min hjärna och min kalender.

Jag kom också ihåg påståendet att deltagandet i körverksamhet förlänger livet. Jag anmälde mig till inträdesförhören till en kör i Åbo och fann mig ganska snart bland baserna i kören. I och med det fick jag delta i skapandet av kultur och leva i samma rytm som andra kulturbärare. Under körens uppträdanden fick jag så att säga äta av lasset, eller med andra ord njuta samtidigt som jag skapade en kulturnjutning för publiken.

Friheten som pensionstagare gav också utrymme för nya saker. Jag beslöt att äntligen inleda sjöfartsstudier i arbetarinstitutet. Jag märkte att det alltid går att lära sig något nytt, också nya tänkesätt och attityder. Arbetarinstitutet erbjuder också en nybörjarkurs i italienska. Som riksdagsman hade jag tidigare studerat italienska på de kurser som erbjöds riksdagsledamöterna och nu ville jag fortsätta. Jag kom ihåg att det sägs att det är ett av de goda sätten att förebygga demens och minnessjukdomar att lära sig ett nytt språk.

I mitt barndomshem hade vi ingen TV. Mina föräldrar tyckte uppenbarligen att det finns bättre metoder än televisionen om man vill stöda sitt barn. Vi uppmanades att läsa böcker och skapa musik. Min pappa fungerade som ljudbok och han läste åtminstone Aleksis Kivis Sju bröder för oss.

Efter pensioneringen har jag återvänt till böckerna. Televisionen lockar också med ett varierande programutbud, men det är sällan jag känner mig rekreerad efter ett tv-program. Det är något helt annat med böcker. Att läsa aktiverar vår fantasi. När vi läser en text, dessa svarta märken på ett vitt papper förändras de i vårt huvud till bilder, dofter, röster. Vår hjärna, vår fantasi ger texten färger, nyanser, stämningar.

Jag är medlem i en bokcirkel. Vi kommer tillsammans överens om vilken bok vi nästa gång ska läsa och diskutera. Våra läsoplevelser är ofta mycket varierande. Trots att det är fråga om samma text är våra hjärnor och vår fantasi individuella. En god bok är kanske en sådan som ymnigt matar vår fantasi och leder våra tankar till nya, överraskande världar. En god bok teater- eller musikföreställning eller vilken som helst konstupplevelse ger näring och piggar upp då den öppnar dörrar till ett nytt sätt att tänka och till nya världar för fantasin.